

Λεύκαρα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΝΩ ΛΕΥΚΑΡΩΝ | ΤΕΥΧΟΣ 15°

Εκκλησία των Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου

34^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

13 – 17 Αυγούστου 2014 στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου

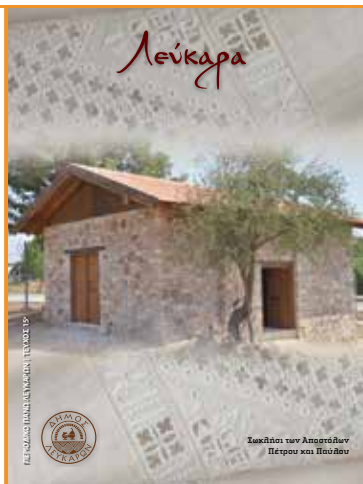
**Εκθέσεις κεντημάτων, αργυροχοΐας,
φωτογραφίας, ζωγραφικής.**

Παρουσίαση βιβλίου.

**Θέατρο, μουσική, χορός, τραγούδι,
διαγωνισμός Bridge, ημέρα παιδιού,
ξεναγήσεις στα Λεύκαρα, χοροεσπερίδα.**

Λεύκαρα | Περιεχόμενα

Μήνυμα Δημάρχου	4
Δράσεις και Ενέργειες Δήμου	5
Πρακτικά	9
Λευκαρίτικο Κέντημα	10
Πρόσωπα	16
Οργανωμένα Σύνοδα	22
Εκπαιδευτήρια	28
Κοινωνικά Νέα	30

ΛΕΥΚΑΡΑ

Τεύχος 15^ο

Μάρτιος - Ιούνιος 2014

Επιμέλεια από
Συντακτική Επιτροπή

Ιδιοκτησία

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Επικοινωνία

τηλ.: +357 24342422

+357 24342822

φαξ: +357 24342769

email: info@lefkara.org.cy

web site: www.lefkara.org.cy

Φωτογραφία Εξωφύλλου Αντρέας Λουκά

Σχεδιασμός - Εκτύπωση

Τυπογραφεία Νέα Εστία

τηλ.: +357 24638776

φαξ: +357 24638541

neaestia@cable.net.com.cy

Λεύκαρα | Μήνυμα του Δημάρχου

Φίλες και φίλοι, δημότες των Λευκάρων

Με την ευκαιρία της κυκλοφορίας της 15ης έκδοσης του περιοδικού «Τα Λεύκαρα», επικοινωνώ μαζί σας για να σας εκφράσω τις θερμότερές μου ευχαριστίες για την αγάπη με την οποία το αγαλλιάζετε. Οφείλουμε όλοι να ομολογήσουμε ότι το περιοδικό «Τα Λεύκαρα» μέσα στα λίγα χρόνια της ζωής του κατάφερε να αφουγκραστεί τους παλμούς της κοινότητας, να εκφράσει τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της και να αποτελέσει ένα σταθερό βήμα προβολής της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής των Λευκάρων. Όλοι αναμένουμε την έκδοσή του, ενδιαφερόμαστε για το περιεχόμενό του και το διαβάζουμε με ενδιαφέρον. Το περιοδικό μας αποτελεί επίσης ένα ζωντανό σύνδεσμο με τους ξενιτεμένους μας. Η συντακτική επιτροπή υπόσχεται ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για τη συνεχή αναβάθμισή του.

Στις προτεραιότητές μας αυτή την περίοδο είναι η καθαριότητα του Δήμου. Παρακαλώ λοιπόν, ώστε ο καθένας από εσάς να έρθει αρωγός και συνεργάτης στην εκστρατεία καθαριότητας των οικοπέδων, των χωραφιών που γειτνιάζουν με τις κατοικημένες περιοχές και των ακατοίκητων Τουρκοκυπριακών κατοικιών. Ενημερωτικά σημειώνω ότι έχουν ξεκινήσει οι ψεκασμοί για τα κουνούπια και η τοποθέτηση δολωμάτων για τα τρωκτικά. Τονίζω, ότι μόνο με συλλογική προσπάθεια θα ανεβάσουμε το επίπεδο καθαριότητας της κοινότητάς μας.

Τελειώνοντας αναφέρω, ότι όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος προγραμματίζεται το πολιτιστικό φεστιβάλ Λευκάρων, το οποίο χρόνο με το χρόνο αναβαθμίζεται με νέες πλούσιες εκδηλώσεις, όπως εκθέσεις κεντημάτων, αργυροχοΐας, φωτογραφίας, ζωγραφικής, θέατρο, χορούς, παρουσίαση βιβλίου, ξεναγήσεις και καλώ όλους να τιμήσετε την προσπάθειά μας με την παρουσία σας.

Σας εύχομαι καλό καλοκαίρι.

Στάβρος Ξενοφώντος

Δήμαρχος Λευκάρων

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

«Η καθαριότητα είναι μισή αρχοντιά». Μια καθαρή κοινότητα είναι ένδειξη πολιτισμού. Έχοντας τούτο υπόψη ο Δήμος μας καταβάλλει συνεχείς προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση. Έτσι στις 5 Απριλίου 2014 στα πλαίσια του προγράμματος «Καθαρίζουμε την Κύπρο σε μια μέρα» ο Δήμος μας οργάνωσε εκστρατεία κατά την οποία καθαρίστηκαν τα κύρια σημεία του χωριού. Η εκδήλωση αποτελεί μέρος παγκόσμιας προσπάθειας που στοχεύει στην απαλλαγή του πλανήτη γη από τα σκουπίδια.

Το πρόγραμμα γεννήθηκε στην Εσθονία το 2008 όταν 50.000 εθελοντές μαζεύτηκαν για να καθαρίσουν τόπους σκουπιδιών σε ελάχιστο χρόνο. Ευελπιστούμε, ότι και στα Λεύκαρα οι εθελοντές θα είναι πολύ περισσότεροι σε μελλοντική προσπάθεια καθαριότητας.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Τα Λεύκαρα τίμησαν την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821 με δοξολογία στην εκκλησία του Τιμίου Σταυρού και ομιλήτρια τη διευθύντρια του Δημοτικού Σχολείου κ. Ευφροσύνη Ναζίρη. Ακολούθησε η καθιερωμένη παρέλαση των μαθητών του Περιφερειακού Γυμνασίου και Λυκείου, των μαθητών του Δημοτικού

Σχολείου και η κατάθεση στεφάνων στο μνημείο πεσόντων και αγνοουμένων της κοινότητας.

Γιορτάστηκε επίσης και η επέτειος της 1ης Απριλίου 1955 με δοξολογία στον ιερό ναό του Τιμίου Σταυρού. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο φιλόλογος Β.Δ. κ. Κωνσταντίνος Λύτρας.

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΜΙΑ ΕΥΧΗ

Εθελοντική προσφορά σε παιδιά που πάσχουν από καρκίνο

Η συγχωριανή μας κ. Μαρούλα Καζαμία με δική της πρωτοβουλία συγκέντρωσε το ποσό των €750 για τις ανάγκες του Παγκύπριου Συνδέσμου «Ένα όνειρο μια ευχή», στόχος και όραμα του οποίου είναι η βοήθεια σε παιδιά που πάσχουν από καρκίνο, λευχαιμία και άλλες αιματολογικές παθήσεις καθώς και η οικονομική στήριξη των οικογενειών των παιδιών και η παροχή ψυχολογικής υποστήριξης στα παιδιά και στις οικογένειές τους.

Τα χρήματα δόθηκαν από το Δήμαρχο σε ομάδα μοτοσικλετιστών του Συνδέσμου στις 21/03/2014, οι οποίοι στη διαδρομή αγάπης του Συνδέσμου περιέλαβαν και τα Λεύκαρα

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στις 21 Απριλίου 2014 Δευτέρα του Πάσχα πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη πασχαλινή εκδήλωση του Δήμου στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου με παραδοσιακά παιχνίδια, ζωντανή μουσική και χορό. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης ο Πολιτιστικός Όμιλος Λευκάρων μοίρασε στα μικρά παιδιά πηλό με τον οποίο επιδόθηκαν σε κατασκευές. Έγινε επίσης έκθεση με φωτογραφίες σχετικές με την κοινότητα. Προσλήθε πλήθος κόσμος, τόσο από τα Λεύκαρα όσο και από άλλες περιοχές. Το άφθονο φαγητό και ποτό που προσφέρθηκε δωρεάν δημιούργησαν μια γιορταστική πασχαλινή ατμόσφαιρα και ο κόσμος διασκέδασε με τη ψυχή του. Η εκδήλωση είχε τεράστια επιτυχία και ήδη έγινε θεσμός για την κοινότητά μας.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Το φυσικό περιβάλλον των Λευκάρων, η μορφολογία του εδάφους, οι ειδικές διαδρομές που προσφέρει στους ποδηλάτες και η σημαντική βοήθεια που προσφέρει ο Δήμος μας σε ποδηλατικούς αγώνες έχουν τοποθετήσει τα Λεύκαρα στον παγκόσμιο χάρτη των ποδηλατικών αγώνων. Στις 27 και 28 Φεβρουαρίου διεξήχθησαν οι διεθνείς ποδηλατικοί αγώνες Cyprus Sunshine Cup 2014. Είναι οι μεγαλύτεροι ποδηλατικοί αγώνες που έχουν διεξαχθεί ποτέ στην Κύπρο και σ' αυτούς συμμετέχουν 200 ποδηλάτες παγκοσμίου φήμης, ολυμπιονίκες και παγκόσμιοι πρωταθλητές από 30 Ευρωπαϊκές χώρες.

Οι αγώνες διοργανώνονται από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού και την Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδη-

λασίας και αποτελούν επίσημους αγώνες της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Ποδηλασίας.

Ο Δήμος Λευκάρων βοήθησε στη διοργάνωση των αγώνων με αριθμό εθελοντών, τους οποίους ευχαριστεί θερμά.

Η διοργάνωση των αγώνων αποτελεί τιμή για την κοινότητά μας που με αυτό τον τρόπο προχωρεί στην ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού.

Σε δηλώσεις τους οι αθλητές μετά τον τερματισμό τους στα Λεύκαρα σχολίασαν θετικά τη διοργάνωση των αγώνων, έκαμαν εποικοδομητικές εισηγήσεις και εκδήλωσαν το ενδιαφέρον τους να επανέλθουν στα Λεύκαρα.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑΡΑ

Στις 24 του Μάρτν 2014 επισκέφθηκε τα Λεύκαρα ομάδα καθηγητών και φοιτητών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στα πλαίσια εκπαιδευτικής εκδρομής που αποτελεί πλέον θεσμό για την

κοινότητα μας. Κατά την παραμονή τους στα Λεύκαρα είχαν συνάντηση με το Δήμαρχο μας κ. Σάββα Ξενοφώντος και άλλους παράγοντες. Ξεναγήθηκαν στην κοινότητα και έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Η κοινότητα γιόρτασε και φέτος την Αποκριά. Ο Δήμος σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Όμιλο Λευκάρων (Π.Ο.Λ.) διοργάνωσε αποκριάτικο γλέντι στις 22 Φεβρουαρίου 2014 στο εστιατόριο «Το Σπίτι των Ανέμων». Η εκδήλωση περιλάμβανε ζωντανή μουσική, τραγούδι, χορό, μεταμφιέσεις και άφθονο φαγητό και ποτό. Χόρευσε επίσης το παιδικό χορευτικό συγκρότημα του Δήμου, ενώ η χορωδία μας τραγούδησε αποκριάτικα τραγούδια. Οι παρευρισκόμενοι διασκέδασαν με την ψυχή τους και τα μικρά παιδιά το απόλαυσαν. Πραγματοποιήθηκε ακόμα παιδικός καρναβαλίστικος χορός στο ξενοδοχείο ΛΕΥΚΑΡΑ από τον Πολιτιστικό Όμιλο (Π.Ο.Λ.) και το Σύνδεσμο Γονέων του Νηπιαγωγείου με μεγάλη επιτυχία. Πραγματικά ήταν μια πολύ πετυχημένη εκδήλωση που αποδεικνύει ότι ο Πολιτιστικός Όμιλος Λευκάρων προωθεί την πολιτιστική ζωή στην κοινότητά μας.

ΑΝΑΔΙΦΩΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Μιχαλάκης Μιλπτός

Επανερχόμαστε μετά από μικρή ανάπαυλα με παρουσίαση αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου Λευκάρων που κατά τη γνώμη μας αξίζουν κάποιου σχολιασμού.

Οφείλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς το Δήμαρχο κύριο Σάββα Ξενοφώντος γιατί μου εμπιστεύεται τα βιβλία πρακτικών του Δήμου μας, τα οποία είναι μεγάλης ιστορικής αξίας και από τα οποία αντλώ τις πληροφορίες που καταγράφω.

Θα παρουσιάζω και θα σχολιάζω αποφάσεις που κατά τη γνώμη μου δείχνουν τη φιλοσοφία και την ευαισθησία των εκάστοτε Δημοτικών Συμβουλίων.

10 Απριλίου 1929.

Το Δημοτικό Συμβούλιο ψηφίζει τον πιο κάτω προϋπολογισμό «της χρήσεως του έτους 1929-30».

(Λίρες – σελίνια-γρόσια)

1. Καθαριότητα	60-0-0
2. Φωτισμός	36-0-0
3. Δημόσια έργα	20-0-0
4. Μισθοδοσία Υπαλλήλων	163-0-0
5. Συντήρηση υδραντλιών	75-0-0
6. Διάφορα	30-0-0
7. Ενοίκια	40-0-0
8. Ελεημοσύνη	10-0-0
9. Εξόφληση δανείου	30-0-0
10. Γραφική ύλη	8-0-0
11. Επιδιόρθωση δρόμων	5-0-0

Ολικό	477-0-0

Ακολουθούν οι υπογραφές των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου

- Κυριάκος Αναγιωτός
- Θεόδωρος Γ. Κραμπίδης Ο Πρόεδρος
- Λοΐζος Λ. Βασιλείου
- Αχιλλέας Τιγγίρης
- Μεχμεταλής Ισεΐν
- Θεοφύλακτος Πάτσας
- Μιχαήλ Θ. Παρπέρης

Στη συνεδρία αυτή το Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει όπως ζητηθούν οι υπηρεσίες του δημοτικού ηλεκτρολόγου της Λάρνακας για εκπόνηση σχεδίου για την υπό μελέτη ηλεκτρική εγκατάσταση στα Λεύκαρα.

Παρατηρήσεις

Ένα μεγάλο σχετικά κονδύλι διατίθεται για την καθαριότητα των Λευκάρων.

Ο ηλεκτροφωτισμός των Λευκάρων αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά. Όπως είναι γνωστό οι ηλεκτρογεννήτριες στεγάζονταν στο κτίριο του σημερινού Κέντρου Νεότητας και άρχιζαν να λειτουργούν καθημερινά με την έλευση του σκότους, εξυπηρετώντας τον οδικό και οικιακό φωτισμό. Βεβαίως δεν υπήρχαν τότε ηλεκτρικές συσκευές.

Το μεγαλύτερο ποσό του προϋπολογισμού διατίθεται για την μισθοδοσία των υπαλλήλων.

Καθορίζεται ποσό για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου είναι και Τουρκοκύπριος.

Δεν αναφέρονται τα έσοδα του Δήμου.

30 Ιουνίου 1929

Ο Μηνάς Κούσουρος παραπονέθηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο ότι ο καπνός της μηχανής του γείτονά του, που βρίσκεται δίπλα από το σπίτι του, του προξενεί προβλήματα υγείας. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το παράπονό του είναι δίκαιο και συμβουλεύει τον ιδιοκτήτη της μηχανής να μετακινήσει την καπνοδόχο ώστε να μην εισέρχεται ο καπνός στο σπίτι του παραπονούμενου. Επειδή η απάντηση του ιδιοκτήτη της μηχανής ήταν αρνητική γιατί κατά τη γνώμη του μηχανικού του δεν μπορεί να λυθεί το πρόβλημα, το Συμβούλιο φρονεί ότι η υπόθεση θα πρέπει να αναφερθεί στον Άγγλο διοικητή της Λάρνακας ή να ερωτηθεί ο δικηγόρος του Δημαρχείου επί του πρακτέου.

Σχόλια:

- Το Δημοτικό Συμβούλιο αποδέχτηκε το παράπονο, αφού όπως υποθέτω, προέβη σε επιτόπια εξέταση.
- Ακολούθησε το Συμβούλιο τη δέουσα διαδικασία για λύση του προβλήματος ζητώντας νομική συμβουλή και αποτεινόμενο στο διοικητή Λάρνακας.
- Ο παραπονούμενος ορθώς αποτάθηκε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση για λύση του προβλήματός του, αποφεύγοντας πιθανή φιλονικία με το γείτονά του.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗΣ ΤΟΥ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ

Ανδρούλα Χατζηγιασεμή

Η παράδοση είναι ότι πιο σημαντικό έχει να επιδείξει ένας λαός, γιατί μέσα απ' αυτή μεταφέρονται και διαιωνίζονται οι αξίες, η ταυτότητα, η κουλτούρα και ο πολιτισμός του.

Οι λαοί που δε γνωρίζουν την παράδοση και τον πολιτισμό τους δεν μπορούν να οριοθετήσουν σωστά το μέλλον τους, εκφυλίζονται και χάνουν την πολιτιστική και πολιτισμική τους ταυτότητα.

Για τους λόγους αυτούς είναι επιτακτική η ανάγκη να διατηρηθεί η παράδοση στα πλαίσια των συνθηκών της σύγχρονης ζωής, αλλά και να σωθούν τα χαρακτηριστικά της, μελετώντας και καταγράφοντάς τα, για να μείνουν ως παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές.

Η τέχνη είναι μέρος της παράδοσης και το λευκαρίτικο κέντημα αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιας παραδοσιακής τέχνης. Αυτό αποτελεί πηγαία έκφραση της καλαισθησίας και της δημιουργικότητας των κεντητριών των Λευκάρων.

Παρ' όλες τις ξένες επιδράσεις και κυρίως τις ιταλικές, το λευκαρίτικο κατόρθωσε να δημιουργήσει το δικό του ιδιαίτερο χαρακτήρα, να περάσει από γενιά σε γενιά και να φτάσει μέχρι σήμερα. Γι' αυτό δικαιολογημένα η UNESCO το έχει συμπεριλάβει, στον κατάλογο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

Για να αντιληφθεί κανείς την αξία του λευκαρίτικου πρέπει να το συγκρίνει με παρόμοιου τύπου κεντήματα, που έχουν υποστεί τις ίδιες επιδράσεις από το αντίστοιχο Ιταλικό είδος, όπως για παράδειγμα και τα κεντήματα "hardanger".

Σχέση και σύγκριση του λευκαρίτικου με τα κεντήματα "hardanger":

Τα κεντήματα "hardanger" της Νορβηγίας είναι επηρεασμένα από την Ιταλική "redicella", δαντέλα, του 14ου – 16ου αιώνα, όπως και τα λευκαρίτικα. Παρόλο που προσομοιάζουν και έχουν κοινά στοιχεία με τα λευκαρίτικα, έχουν διαφορές ως προς τη δομή των σχεδίων και την τεχνική της κατασκευής τους.

Φωτ. 1 Hardanger

Στο κέντημα "hardanger", φωτογραφία 1, υπάρχουν όμοια σχέδια μ' αυτά του λευκαρίτικου, όπως είναι ο μονός ποταμός, τα κοπτά και τα ανεβατά (γεμωτά) σχέδια. Παρ' όλες τις ομοιότητες τους με το λευκαρίτικο ο ποταμός και τα κοπτά διαφέρουν, ως προς τον τρόπο κατασκευής τους.

Στα λευκαρίτικα γίνεται το κόψιμο του ποταμού σταδιακά και σχηματίζονται σκαλωτά 2 ή 3 ανοίγματα, (κοπτά τετραγωνάκια). Μετά ο ποταμός τυλίγεται εξωτερικά με τυλιχτή βελονιά και στη συνέχεια εσωτερικά πάνω στις άκοφτες κλωστές, που απομένουν μετά την αφαίρεση των κλωστών που κόπηκαν.

Στα "hardanger" σε αντίθεση με τα λευκαρίτικα κεντήματα, ο ποταμός δεν κόβεται εσωτερικά, αλλά πρώτα τυλίγεται εξωτερικά. Μετά ακολουθεί το εσωτερικό κόψιμο. Το ίδιο συμβαίνει και με τα ρομβοειδή ή τετράγωνα κοπτά. Στη λεπτομέρειά τους σχηματίζεται πρώτα το εξωτερικό περίγραμμα με πισωβελονιά, που χρησιμεύει ως σημάδι. Στη συνέχεια γίνεται πάνω σ' αυτό ανεβατή βελονιά, (επίπεδο τύλιγμα) σκαλωτά, που δημιουργεί κενά διαστήματα εξωτερικά ενώ το τύλιγμα στο λευκαρίτικο δεν αφήνει κενά διαστήματα. Αυτή είναι μια σημαντική διαφορά που παρουσιάζουν τα "hardanger" σε σχέση με τα λευκαρίτικα κεντήματα. Φωτ.2

Hhardanger

Λευκαρίτικο

Τα ανεβατά έχουν πολλές ομοιότητες μ' αυτά του λευκαρίτικου κεντήματος, όπως σχέδια και τεχνική (φωτ.3). Κοινό στοιχείο και στα δύο είδη κεντήματος είναι τα "κλειδωπλούμια". Το λευκαρίτικο κέντημα έχει το "κλειδωπλούμι" (διπλή σειρά ποταμού) πάντοτε κλειστό. Οι καμάρες του ποταμού συναντώνται και εφάπτονται αντίστροφα (φωτ.4). Στα "hardanger" το "κλειδωπλούμι" συναντάται και κλειστό και ανοικτό. Σε μερικά απ'αυτά δεν εφάπτονται οι καμάρες αντικριστά αλλά μένουν διαστήματα μεταξύ τους όπως στο κέντημα "hardanger" της φωτογραφίας 1.

Τα σχέδια στο λευκαρίτικο εναλλάσσονται με στραόγαζο. Στα "hardanger" σπάνια συμβαίνει αυτό και σε μερικά μόνο από τα σχέδια τους. Τα γαζιά που κλείνουν το κέντημα, όπως και μερικά από τα μοτίβα δεν είναι τα ίδια μ' αυτά του λευκαρίτικου, (φωτ. 3).

Ομοιότητες υπάρχουν και στην εσωτερική διακόσμηση των κοπτών σχεδίων με δαντέλα, όπως για παράδειγμα το "αραχνωτό" σχέδιο που διακρίνεται και στο λευκαρίτικο και στο "hardanger" της φωτογραφίας 1 και 4 .

Φωτ. 3 Hardanger

Φωτ 4 Λευκαρίτικο

Ένας άλλος λόγος που καθιστά το λευκαρίτικο τόσο ξεχωριστό και ιδιαίτερο είδος κεντήματος, είναι η δομή, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, η αρμονία και η ποικιλία που παρουσιάζει στα σχέδιά του. Στο αυθεντικό λευκαρίτικο κέντημα το κοπτό σχέδιο ακολουθείται και εναλλάσσεται με το "γεμωτό", δηλαδή ανεβατό σχέδιο, πράγμα που δεν συμβαίνει στα "hardanger".

Τα κοπτά σχέδια του λευκαρίτικου διαχωρίζονται μεταξύ τους πάντα από τα "γεμωτά σχέδια με "στραόγαζο". Αυτό δεν συμβαίνει στα "hardanger" παρά μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις. Στα "hardanger", μπορεί να μην υπάρχουν καθόλου γαζιά ή να υπάρχουν μόνο στις άκρες του κεντήματος για να το οριοθετούν ή μέσα στο κέντημα για να το διακοσμήσουν.

Αξιοσημείωτο ακόμα είναι το γεγονός, ότι τα λευκαρίτικα που γίνονται σε άλλες περιοχές της Κύπρου, διαφέρουν από τα αυθεντικά της περιοχής των Λευκάρων, ως προς την τεχνική και κατά συνέπεια και το τελικό αισθητικό αποτέλεσμα. Αυτό, μόνο οι κεντήτριες και ένα έμπειρο μάτι μπορεί να το διακρίνει. Για παράδειγμα ο τρόπος κατεύθυνσης του τυλίγματος των κοπτών σχεδίων του λευκαρίτικου, αυτός και μόνον, μπορεί να το διαχωρίσει από τα άλλα κεντήματα.

Η μοναδικότητα και η σπουδαιότητα των σχεδίων του λευκαρίτικου οφείλονται στην φαντασία και τη δημιουργικότητα της κάθε κεντήτριας. Μέσα από τα ερεθίσματα της καθημερινότητάς της και την έμπνευσή της από τη φύση και τον περιβάλλοντα χώρο, δημιουργεί μοναδικά και ποικίλα σχέδια κεντήματος με καλαισθησία, προσδίδοντάς τους χαρακτηριστικές ονομασίες, όπως, "προτσούδες", "καλαθουρούθκια", "τζιπλι-

ντρούθκια”, “μελισσούθκια” κ.ά. και όχι από καταλόγους κεντημάτων.

Όλα αυτά αλλά και η διαχρονική του αξία, που περνά από γενιά σε γενιά κάνει το κέντημα μοναδικό σε παγκόσμια κλίμακα.

Η αναγνώριση του κεντήματος από την UNESCO δημιουργεί μεγάλη ευθύνη και αυξημένη υποχρέωση για συνέχιση της κεντητικής τέχνης και παράδοσης των Λευκάρων, ειδικά σήμερα που οι άξιες και επιδέξιες παλιές κεντήτριες βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο ηλικίας.

Είναι γεγονός ότι σταδιακά το λευκαρίτικο φθίνει στον τόπο προέλευσής του και αντικαθίσταται με βιομηχα-

νοποιημένα είδη κεντήματος από άλλες χώρες. Θεωρούμε βέβαιο ότι οι κεντήτριες και οι νέες κοπέλες των Λευκάρων και των γύρω χωριών, δε θα αφήσουν ποτέ να χαθεί η παράδοση του τόπου τους και ότι θυμούνται πως οι πρόγονοί τους και άξιοι επιχειρηματικοί “κεντητάρηδες” κατάφεραν, με την εμπορία του κεντήματος, να φέρουν την ευημερία και την ανάπτυξη στην ωραία κωμόπολη των Λευκάρων και ακόμα και των κοντινών μ’αυτά χωριών .

Επιβάλλεται λοιπόν να συνεχίσουμε την παράδοση, αλλά και να την προσαρμόσουμε στις συνθήκες που δημιουργεί ο σύγχρονος τρόπος ζωής. Χαιρετίζουμε λοιπόν την πρωτοβουλία του Δήμου να δημιουργήσει κέντρο συνέχισης της παράδοσης των Λευκάρων.

ΤΟ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟ Η ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Η κ. Παπασταθίου, προϊσταμένη Χειροτεχνίας, στο κέντρο Κυπριακής Χειροτεχνίας, λέει και τα εξής για την πολιτιστική κληρονομιά μας:

Πρέπει να νιώθουμε πολύ περήφανοι για την πολιτιστική κληρονομιά μας, διότι παρά τις επιρροές που είχε από διάφορους κατακτητές, διατήρησε και κράτησε κάποια χαρακτηριστικά στοιχεία δικά της που την

κάνουν ξεχωριστή και είναι η ταυτότητά της.

Το λευκαρίτικο κέντημα είναι η κορωνίδα, το διαμάντι στο στέμμα της χειροτεχνίας του τόπου, της Κύπρου. «Το λευκαρίτικο είναι εκλεπτυσμένη δουλειά επιπέδου και έχει αναγνωριστεί διεθνώς η αξία του».

κ. Παπασταθίου, Κυπριακή Χειροτεχνία, εφημερίδα «Ο Φιλελευθερος»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΕΜΠΟΡΩΝ (1895-1960)
(τεύχος 13ο)

Στον κατάλογο προστίθενται τα πιο κάτω ονόματα:

Κυριάκος Αναστασίου, Γεώργιος Αναστασίου, Ησυχίος Αναστασίου (αδέρφια Αναστάση Αναστασίου)

ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΗΣΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΑΡΩΝ!

Γιώργου Κουμουλλή

Σπεύδω να... καθυσυχάσω τους αναγνώστες ότι δεν αναφέρομαι στο ζωικό βασίλειο αλλά στο Λευκαρίτικο επιχειρηματικό τέρας που μετά από ένα λήθαργο που διήρκεσε αιώνες άρχισε σιγά-σιγά να ταρακουνάται (να «ποκνιάζεται» όπως θα λέγαμε στο χωριό μας!) στο τέλος του 19ου αιώνα. Τη στιγμή που το «τέρας» δέχτηκε την πρώτη γροθιά –και τι μεγάλη γροθιά που ήταν! –μου τη περιέγραψαν ο παππούς μου Δημήτρης Κουμουλλής (1870-1957) και ο κουνιάδος του ο Τομάζος που ήτανε μπακάλης του παντοπωλείου των Λευκάρων για τρεις σχεδόν δεκαετίες χωρίς βέβαια να έχουν επίγνωση της τεράστιας ιστορικής σημασίας που περιείχε.

Για να παραθέσουμε το ιστορικό γεγονός, πρέπει να πάμε πίσω στο 19ο αιώνα και συγκεκριμένα στην 22α του Σεπτεμβρίου 1882. Αυτή η μέρα ήτανε σημαδιακή μέρα για τα Λεύκαρα διότι για πρώτη φορά ο Αρμοστής της Κύπρου, ο Sir Stevenson, επισκεπτόταν το χωριό μας. Ειρήσθω εν παρόδω, πριν την προσάρτηση της Κύπρου από την Αγγλία (το 1914) ο υπεύθυνος για την διοίκηση του νησιού ήτανε ο Αρμοστής που τον διοόριζε η Αγγλική κυβέρνηση (ο τίτλος «Υπάτος Αρμοστής» χρησιμοποιήθηκε αργότερα με τη δημιουργία της Κοινοπολιτείας). Η ακρίβεια της ημερομηνίας δεν επιδέχεται ουδεμία αμφισβήτηση διότι συνέπεσε να είναι και τα γενέθλια του παππού μου (ήτανε τότε 12 χρόνων) και ξεχωριστά μάλιστα γενέθλια διότι η μητέρα του η Μαρικκού (; - 1915) του επεφύλαξε μια συγκινητική –τουλάχιστο για την τότε εποχή- έκκληση: μια φέτα παστέλι ως δώρο που την είχε αγοράσει την προηγούμενη βδομάδα στη πανήγυρη του Τιμίου Σταυρού! Είπε κανένας ότι τότε δεν κάνανε δώρα γενεθλίων;

Η άμαξα που έφερε τους υψηλούς επισκέπτες, τον Σερ Stevenson και την Λαίδη Stevenson, σταμάτησε στο καφενείο του Τιμίου Σταυρού κοντά στο εκκλησάκι του Αγίου Μάμα. Σε χρόνο ρεκόρ μαζεύτηκε ένα μπουλουάκι (από νεαρούς κυρίως) γύρω τους λες και ήτανε εξωγήινοι. Όντως, ξεχώριζαν από τους υπόλοιπους κατοίκους μια και ήτανε ψηλοί και ξανθοί, ντυμένοι αλλιώς και μιλούσαν μια «παράξενη» γλώσσα.

Αφού τους προσφέρθηκε το παραδοσιακό γλυκό από τους γείτονες, η Λαίδη Stevenson κατηφόρισε προς την εκκλησία. Καθοδόν η Λαίδη πρόσεξε (εσσιόστηκε σύμφωνα με τον παππού μου) ένα ωραίο τραπεζομάντιλο που ήτανε σχεδόν τελειωμένο και που κεντούσε στο δρόμο η Ελένη (δυστυχώς δεν έχω συγκρατήσει το επίθετο της). Τόσο πολύ γοητεύθηκε η Λαίδη από το κέντημα που, μέσω του διερμηνέα της, αποδύθηκε σε ένα άνευ προηγουμένου θαυμαστικό λιβάνισμα που ψυχολογικά ανέβασε την Ελένη από σταχτοπούτα (που κακώς αισθανόταν τοιουτοτρόπως!) σε πριγκίπισσα της τέχνης! Τελικά, η Λαίδη εκδήλωσε την επιθυμία της να αγοράσει το τραπεζομάντιλο και η προσφορά της 30 γρόσια ήτανε τόσο δελεαστική που η Ελένη υπνωτισμένη άλλωστε από τη γοητεία και την αύρα της Λαίδης, συγκατένευσε αμέσως.

Η είδηση ότι πωλήθηκε ένα κέντημα για 30 γρόσια ξαπλώθηκε σαν αστραπή στο χωριό μας. Βέβαια, είναι δύσκολο να υπολογιστεί η αξία των 30 γροσιών με τις τιμές του 1882 διότι τα αγαθά και οι υπηρεσίες τότε ήταν πολύ διαφορετικά από αυτά του 2014. Όμως, σύμφωνα με τον Τομάζο ένα ψωμί (1 οκά) ήταν τότε 10 παράδες. Ένα γρόσι είχε 40 παράδες και, επομένως, 30 γρόσια αγόραζαν τότε 120 ψωμιά. Άρα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι 30 γρόσια το 1882 είχαν την αξία περίπου των 240 ευρώ σήμερα (1 οκά «κοινό» ψωμί=2 ευρώ). Όμως, πρέπει να προσθέσω ότι, λαμβάνοντας υπόψη το χαμηλό βιοτικό επίπεδο της εποχής εκείνης, το ποσό των 240 ευρώ φάνταζε μυθικό.

Είναι περιττό να υπενθυμίσω ότι μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα οι Λευκαρίτισσες δεν θεωρούσαν την παραγωγή κεντημάτων ως βιοποριστικό επάγγελμα αλλά σαν μια αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση του σπιτικού περιβάλλοντος. Η αγορά κεντήματος από αλλοδαπή στο ίδιο το χωριό ήταν πρωτοποριακή και είχε προεκτάσεις μείζονος σημασίας αφού ενεργοποίησε το λευκαρίτικο επιχειρηματικό τέρας, κυρίως όταν

η Λαίδη Stevenson επανήλθε μετά από λίγους μήνες στα χωριά μας με άλλες Αγγλίδες φίλες της για να αγοράσουν κι άλλα κεντήματα.

«Αν δεν πάει ο Μωάμεθ στο βουνό, πάει το βουνό στο Μωάμεθ» λέει μια Αραβική παροιμία. Πόσο τέλεια ταιριάζει αυτή η παροιμία με την ιστορία του χωριού μας! Για τους Λευκαρίτες, το βουνό ήταν τα κεντήματα και ο Μωάμεθ οι δυνητικοί αγοραστές κεντημάτων ένθεν κακειθεν του Ατλαντικού. Ναι, του Ατλαντικού ωκεανού! Οι Λευκαρίτες επιχειρηματίες εφάρμοσαν πλήρως την παρότρυνση αυτής της παροιμίας και ο δρόμος άνοιξε για την εμπορική επανάσταση των Λευκάρων* του 20 αιώνα. Η επίσκεψη της Λαίδη Stevenson απετέλεσε το έναυσμα για την εμπορική εκμετάλλευση των κεντημάτων, μιας πλουτοπαραγωγικής πηγής που έκανε αφενός το χωριό μας διάσημο ανά την υφήλιο και, αφετέρου, άνοιξε ένα μεγάλο χάσμα βιοτικού επιπέδου μεταξύ των Λευκαριτών και των υπολοίπων κατοίκων της Κύπρου που πάσχιζαν να επιβιώσουν.

*Βλέπε άρθρο μου στο τεύχος 14 "Η εμπορική επανάσταση των Λευκάρων στη διάρκεια του μεσοπολέμου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ

Της Ελένης Χριστοδουλίδου

Το πιλοτικό πρόγραμμα εκμάθησης λευκαρίτικου κεντήματος πραγματοποιήθηκε κατά την άποψη μου με επιτυχία. Σε αυτό συνέβαλε τόσο ο σωστός σχεδιασμός του προγράμματος από την Κυπριακή Εθνική Επιτροπή UNESCO όσο και ο ζήλος και η επιμονή των εκπαιδευτών και εκπαιδευομένων. Νιώθω μεγάλη ευγνωμοσύνη τόσο προς τους διοργανωτές του προγράμματος όσο και για το γεγονός ότι συμμετείχα σε αυτό το πρόγραμμα και γνώρισα το λευκαρίτικο κέντημα και για ακόμη μια φορά θαύμασα τον πλούτο και την ομορφιά του.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος, μετά από υποδείξεις των υπευθύνων, κρατούσαμε σημειώσεις για τα σχέδια που μαθαίναμε και βγάζαμε φωτογραφίες με σκοπό να ετοιμάσουμε την παρούσα αναφορά. Επειδή ακριβώς το λευκαρίτικο κέντημα απαιτεί μεγάλη δεξιοτεχνία και είναι πολυσύνθετο είναι απαραίτητο οι εκπαιδευόμενοι να τηρούν το αρχείο με τις ονομασίες των διδασκόμενων σχεδίων και τον τρόπο κατασκευής τους. Το πρόγραμμα εκμάθησης λευκαρίτικου κεντήματος αν και σύντομο ήταν πολύ βοηθητικό. Όσο αφορά το γνωσιολογικό κομμάτι θεωρώ ότι κατά τη διάρκεια των επτά ημερών του προγράμματος απέκτησα βασικές γνώσεις για τα σχέδια του λευκαρίτι-

κου κεντήματος και μπόρεσα να κατανοήσω τη λογική πίσω από το σχεδιασμό τους. Για να μπορέσει κανείς να γνωρίσει βέβαια σε βάθος το λευκαρίτικο κέντημα και τον πλούτο των σχεδίων του πρέπει να ασχοληθεί εντατικά και να έχει την ευκαιρία για συνεχή επιμόρφωση από έμπειρα κεντήτρια. Μια εισήγηση επομένως είναι να πραγματοποιούνται σεμινάρια στα Λεύκαρα καθόλη τη διάρκεια του χρόνου στα οποία να διδάσκονται όσο το δυνατόν περισσότερα σχέδια.

Η Ελένη Χριστοδουλίδου παρακολούθησε το πιλοτικό πρόγραμμα εκμάθησης λευκαρίτικου κεντήματος που έγινε στα Λεύκαρα το Σεπτέμβριο του 2013.

ΜΙΑ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΩΝ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Του Ντίνου Θεοδότου

Οπωσδήποτε όπου και αν περάσει δεν περνά απαρατήρητος. Η πληθωρική προσωπικότητά του γεμίζει το χώρο όπου και αν βρίσκεται, είτε στο καφενείο είτε στις συντροφιάς. Η ανεπτυγμένη αίσθηση του χιούμορ μαζί με την οξυδερκεία του τον καθιστούν μια συναρπαστική και ευχάριστη προσωπικότητα. Είναι χαρισματικός στην αφήγηση ανεκδότων και δεν του λείπουν ποτέ οι προκλήσεις.

Οι αντιλήψεις του είναι ίσως αιρετικές, με την έννοια ότι διαφέρουν από αυτές των πολλών, στηρίζονται όμως πάντοτε στο ρεαλισμό και τον ορθολογισμό. Έχει απόψεις σε πλείστα θέματα, οι οποίες είναι έντονες και προσπαθεί να τις περάσει με τρόπο διαλεκτικό. Καμιά φορά δεν αποφεύγει τις αθυροστομίες. Έχει κάμει σοβαρές σπουδές στη Νομική Σχολή, τις πολιτικές και οικονομικές επιστήμες και έτσι οι ιδέες και αντιλήψεις του στηρίζονται σε ένα στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο. Διευρύνει τις γνώσεις του με διάβασμα και ταξίδια.

Η επαγγελματική του σταδιοδρομία περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων! Υπηρέτησε στη δημόσια υπηρεσία, άσκησε τη δικηγορία σαν ιδιώτης, δούλεψε σε εστιατόριο στην Αγγλία, διετέλεσε καθηγητής των οικονομικών στη Μέση εκπαίδευση. Ανάμεσα στις διάφορες επαγγελματικές του δραστηριότητες υπάρχουν μικρές περιόδους ανάπαυσης!

Η προσφορά του στα κοινά της κοινότητας είναι σημαντική. Με την πειθώ και το παράδειγμά του γίνεται καταλύτης για κοινωνική προσφορά. Συνέβαλε ενεργά στην αναβίωση του φεστιβάλ των Λευκάρων, το οποίο συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Διετέλεσε κοινοτάρχης, μέλος της σχολικής εφορείας, μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του γηροκομείου. Μαζί με άλλους Λευκαρίτες είχε την πρωτοβουλία να συγκεντρωθούν χρήματα για τη λειτουργία και τη συντήρηση του ιδρύματος ενηλίκων Λευκάρων. Είναι ενεργός πολίτης και αναφέρει στις τοπικές αρχές τα κακώς κείμενα.

Παρόλο που δηλώνει αγνωστικιστής, υιοθετεί και εφαρμόζει στην πράξη τις ηθικές αρχές της Χριστιανικής διδασκαλίας. Σημειώνω μόνο την καθόλα Χριστιανική του πράξη που φρόντιζε και έκαμνε μπάνιο έναν

μακαρίτη υπερήλικα όταν δε μπορούσε να συντηρήσει τον εαυτό του.

Αντιμετωπίζει με σκωπτική διάθεση τους θρησκόληπτους και τους δεισιδαίμονες. Μυκτηρίζει και ειρωνεύεται τα θαύματα, τους εξορκισμούς τα άγια λείψανα, τις τίμιες κάρες. Έχει το θάρρος να εκφράζει αυτά που οι άλλοι δεν τολμούν.

Τα τελευταία χρόνια καλλιεργεί με άλλους Λευκαρίτες το πνευματικό άθλημα του μπριτζ με μεγάλη επιτυχία σε παγκύπριο επίπεδο. Ίδρυσε το Bridge Club Λευκάρων και συνέβαλε ουσιαστικά στην αναβάθμιση του αθλήματος. Συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον διαβασμένων σε αυτό τον τομέα.

Τα παραδείγματα που εκδηλώνεται ο πνευματώδης χαρακτήρας του και η ευρυμάθειά του είναι πολλά. Αναφέρονται μερικά χαρακτηριστικά.

Στις αρχές της δεκαετίας του 80 ερχόταν κάθε καλοκαίρι για διακοπές στα Λεύκαρα ο Αντρέας Μουγής, ο επονομαζόμενος και πρίγκιπας και έφερνε μαζί του και άφθονο ούισκι Chivas Regal για να διασκεδάσει με τους φίλους του. Αυτό το ούισκι οι πιο πολλοί τότε το είχαμε μόνο ακουστά. Στις διασκεδάσεις του Μουγής είχε πάντοτε πρωταγωνιστικό ρόλο. Εκείνη τη χρονιά, πέρασε το καλοκαίρι και ο Μουγής αναχώρησε για τη Νότιο Αφρική που ήταν εγκατεστημένος. Και ο Αντωνάκης αναφώνησε το αμίμητο « και τώρα πώς θα ζήσουμε χωρίς Chivas; ».

Σε μια άλλη περίπτωση είχαμε πάει εκδρομή στην Κωνσταντινούπολη και μας γινόταν ξενάγηση μέσα στο πούλμαν. Στο πίσω μέρος του λεωφορείου αγόρευε σε κάποιες κυρίες του group περί δογμάτων, θρησκείας και μεταφυσικής. Οπότε σε κάποια φάση με πλησιάζει μια από τις κυρίες και με ρωτά εμπιστευτικά « Μα ο κύριος Αντωνάκης είναι θεολόγος; ».

Όταν υπηρετούσε ως καθηγητής στο Λύκειο Αγίου Γεωργίου ο διευθυντής του έκαμε την παρατήρηση « κύριε Κωμοδρόμε παρατηρώ ότι έρχεσαι πάντοτε τελευταίος! ». Και η απάντηση του Αντωνάκη « ναι αλλά δεν πρόσεξες ότι φεύγω πάντα πρώτος! ». Αυτός είναι ο Αντωνάκης. Όταν λείπει στο εξωτερικό η απουσία του είναι κάτι πιο πολύ από αισθητή. Δίνει ζωή και χρώμα στην κοινότητα.

Ο ΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΞΥΔΚΙΑ

Γιώργου Χατζηγεωργίου

Β μέρος

Η Συνάντηση

Το 1954 συνέβη το πιο συνταρακτικό γεγονός της ζωής του. Η Αναστασία μια μακρινή συγγενής του της οικογένειας Βασιλαγα, ταπειλογράφου από τη Λευκωσία και πρόσφυγα από

τη Σελεύκεια, που ο Νίκος δε γνώριζε, πήγε μαζί με τον αδελφό της στο Ισραήλ για εγχείρηση το 1953. Αφού ανέρρωσε πλήρως αποφάσισαν να επισκεφτούν μια συγγένισσα τους που έμενε στη Σελεύκεια και ήταν παντρεμένη με κάποιο δικαστή. Εκεί συνάντησαν μια γριά που ήταν και αυτή συγγενής τους και όταν της είπαν πως ήρθαν απ'την Κύπρο, κλαίοντας η γριά τους παρακάλεσε όταν επιστρέψουν, να προσπαθήσουν να μάθουν αν βρίσκονται εκεί τα παιδιά της, ο Νίκος και η Μαριάνθη. Τους έδωσε μάλιστα και μια επιστολή απευθυνόμενη στα αγνώστου διαμονής παιδιά της. Η Αναστασία και ο αδελφός της υποσχέθηκαν στη γριά πως, μόλις επέστρεψαν, θα προσπαθούσαν να τα βρουν, αν βέβαια ήσαν στην Κύπρο.

Η Αναστασία πήρε ζεστά το θέμα και μόλις επέστρεψαν στην Κύπρο άρχισε αμέσως προσπάθειες. Πέρασαν κάποιοι μήνες χωρίς αποτέλεσμα και ενώ είχε αρχίσει να απογοητεύεται, επιτέλους ο συγγενής της Γιώργος Βασιλαγας την πληροφόρησε ότι ο Νίκος ήταν εγκατεστημένος στα Λεύκαρα. Ενθουσιασμένη η Αναστασία τηλεφώνησε στο Νίκο και του ζήτησε να έλθει στη Λευκωσία, γιατί του έφερνε νέα από τη μάνα του. Αυτό έγινε στις 25 Μαρτίου 1954.

Ο Νίκος δεν πίστευε στα αυτιά του. Η χαρά του ήταν απερίγραπτη. Νόμιζε πως ονειρευόταν. Στο μυαλό

του επανέρχονταν εικόνες από τα ευτυχισμένα παιδικά χρόνια στο πατρικό σπίτι, με τους γονείς και την αδελφή του, εικόνες που δυστυχώς κόπηκαν απότομα από τα σπαθιά των Τούρκων. Όμως ευτυχώς θα ξανάβλεπε τη μητέρα του μετά από τόσα χρόνια και θα ξαναένωνε τον ομφάλιο λώρο με τη βιολογική του οικογένεια.

Αφού πήγε στη Λευκωσία, γνώρισε την Αναστασία και τον αδελφό της, άκουσε τα ευχάριστα για τη μητέρα του και πήρε την επιστολή που απευθυνόταν σ'αυτόν και στην αδελφή του. Τι διάβασε με συγκίνηση και αφού ευχαρίστησε τους δυο νέους συγγενείς άρχισε να προετοιμάζεται για την επιστροφή στην πατρική γη.

Πρώτα απ' όλα απευθύνθηκε στην τουρκοκυπριακή κοινότητα των Λευκάρων οι πλείστοι των οποίων ήσαν φίλοι του και πήρε πιστοποιητικό εύκολης διακίνησης στην Τουρκία. Το πιστοποιητικό γραμμένο στα τουρκικά σώζεται μέχρι σήμερα και μεταφρασμένο αναφέρει ότι ο Νίκος Χατζηγεωργίου είναι μετανάστης από τη Σελεύκεια από το 1922, διαμένει στα Λεύκαρα, είναι νυμφευμένος, δεν ανήκει σε καμιά πολιτική οργάνωση και είναι φίλος των Τουρκοκυπρίων. Κάτω υπάρχουν οι υπογραφές των τουρκοκύπριων αξιωματούχων των Λευκάρων. Ακολούθως μεταβαίνει στη Λευκωσία στο τμήμα διαβατηρίων. Επικεφαλής μια Αγγλίδα που μιλούσε ελληνικά. Ο Νίκος της είπε πως ήρθε το 1922 σε ηλικία έξι ετών, πρόσφυγας από τη Μ.Ασία, χωρίς τους δικούς του και τώρα έμαθε πως η μητέρα του ζει εκεί και θέλει διαβατήριο για να πάει να τη δει. Συγκινημένη η Αγγλίδα διέταξε να παραμεριστούν όλες οι άλλες εργασίες και να εκδοθεί διαβατήριο για το Νίκο.

Στο ίδιο γραφείο ήταν κι ένας υπάλληλος του δικηγορικού γραφείου του Ιωάννη Κληρίδη, πατέρα του Γλαύκου Κληρίδη που άκουσε τα διαμειφθέντα. Μόλις βγήκε ο Νίκος τον πλησίασε και του είπε:

- Δεν χρειάζεσαι αγγλικό διαβατήριο για να πας στην Τουρκία γιατί σύμφωνα με τη συνθήκη της Λωζάνης

είσαι ανταλλάξιμος. Τον πήρε ο ίδιος στο ελληνικό προξενείο, έγινε Έλληνας υπήκοος και κάτοχος ελληνικού διαβατηρίου.

Το Δεκέμβρη του 1954 βρισκόταν κιόλας στο αεροπλάνο για τα Άδανα και σε μια ώρα πατούσε το πόδι του στην Τουρκία. Οι τελωνειακοί οδήγησαν τους επιβάτες στο τελωνείο, όπου ήρθαν τρεις αξιωματικοί της αστυνομίας που κρατούσαν δυο διαβατήρια. Ένα του Νίκου και ένα μιας Ελληνίδας με αμερικανικό διαβατήριο. Αφού χαιρέτησαν στρατιωτικά, φώναξαν στα τούρκικα και στα αγγλικά, ποιος είναι ο Νίκος Χατζηγεωργίου και όταν απάντησε, του είπαν ότι είναι ελεύθερος να πάει στον προορισμό του και του ευχήθηκαν ευχάριστη παραμονή.

Με συγκίνηση βγήκε από το τελωνείο κρατώντας τη φωτογραφία της μητέρας του και έξω από τον περιφραγμένο χώρο την αντίκρουσε με την αγωνία ζωγραφισμένη στο πρόσωπο. Η στιγμή ήταν ιερή. Είναι από τις στιγμές που σπάνια συμβαίνουν στη ζωή ενός ανθρώπου. Με δάκρυα στα μάτια έτρεξε και αμέσως μια αγκαλιά μάνας και γιου αναπλήρωσε τριανταδύο χρόνια χωρισμού. Με δάκρυα χαράς και λύπης έμειναν για αρκετή ώρα σφικταγκαλιασμένοι, η μάνα για την τριαντάχρονη στέρση των παιδιών της και ο Νίκος της μητρικής αγκαλιάς, ενώ οι συγγενείς και οι φίλοι σκούπιζαν και αυτοί τα δάκρυά τους. Ακόμη και ο αστυνομικός υπηρεσίας, που τους υπέδειξε ευγενικά ότι έπρεπε να απομακρυνθούν από εκεί, σκούπισε βιαστικά ένα δάκρυ.

Αφού έγιναν οι αναγκαίες διατυπώσεις ο Νίκος μαζί με τη μητέρα και τη συνοδεία άλλων εφτά αυτοκινήτων με φίλους και συγγενείς κατευθύνθηκαν προς τη Σελεύκεια. Εκεί άλλη έκπληξη περίμενε το Νίκο καθώς έξω από το σπίτι άλλοι φίλοι και συγγενείς με νταούλια και ζορνέδες υποδέχτηκαν το χαμένο παιδί της Σελεύκειας. Πριν καθήσουν στα στρωμένα τραπέζια, η μάνα φώναξε συγκινημένη το Νίκο και του είπε στο αυτί: - Ακόμη και αν δεν είχα τίποτε άλλο για να σε γνωρίσω, θα σε αναγνώριζα από την ελιά που έχεις στο πόδι. Και ο Νίκος δάκρυσε, αναλογιζόμενος την αναγνώριση του Οδυσσέα από την πιστή υπηρέτρια την Ευρύκλεια, όταν του έπλενε τα πόδια, από το σημάδι που του έκα-

νε ο αγριόχοιρος, όταν κυνηγούσε.

Η χαρά του έγινε ακόμη μεγαλύτερη όταν η μητέρα του τον πληροφόρησε ότι ζούσε και η αδελφή του η Μαριάνθη και ήταν παντρεμένη και εγκαταστημένη στην Αθήνα. Πέρασε και εκείνη το Γολγοθά της σε ορφανοτροφεία και ιδρύματα, αλλά στο τέλος ευτύχησε να βρει έναν καλό σύζυγο τον Αντώνη Βλάχο από την Αθήνα. Η μόνη τους λύπη που δεν μπόρεσαν να κάνουν παιδιά και έτσι το 1956 τους στείλαμε την Πίτσα μας, που έμεινε μαζί τους και σήμερα είναι αποκαταστημένη στην Αθήνα.

Οι μέρες περνούσαν ήσυχα και χαρούμενα και ο Νίκος με τη βοήθεια της μητέρας του, άρχισε να θυμάται πρόσωπα, καταστάσεις και τοποθεσίες που είχε σχεδόν ξεχάσει. Θυμήθηκε σαν σε όνειρο τον πατέρα του Χαράλαμπο Φαρασόπουλο, που οι Τούρκοι είχαν στρατολογήσει και που όπως έμαθε πέθανε από εγκαύματα στην Κωνσταντινούπολη, προσπαθώντας με άλλους να σβήσει πυρκαγιά. Έμαθε ότι πολύ αργότερα η μητέρα του γνώρισε έναν Άραβα χριστιανόν κόπτη που ονομαζόταν Μπαχρί Κιλίνς, με κτήματα που γειτόνευαν με το τσιφλίκι τους και τον παντρεύτηκε.

Όταν έφτασε η μέρα των Χριστουγέννων ο Νίκος εξέφρασε την επιθυμία να πάει στην εκκλησία. Μπήκε μέσα, άναψε κερί και προχώρησε προς το ψαλτήρι. Όλοι κι όλοι οι πιστοί ήσαν καμιά τριανταριά άντρες και γυναίκες. Η λειτουργία γινόταν στην τουρκική γλώσσα. Ο δεξιός ψάλτης που ονομαζόταν Κωνσταντινίδης έσκυψε προς το Νίκο και του είπε χαμηλόφωνα:

. Κοπιάστε κύριε, ξέρετε μήπως να ψάλλετε;

. Ναι, ξέρω βυζαντινή μουσική. Απάντησε ο Νίκος.

. Τι διαβατήριο έχετε; Ρώτησε ξανά ο ψάλτης.

. Ελληνικό. Απάντησε ο Νίκος.

. Τότε μπορείτε να ψάλλετε ελληνικά, του είπε ο ψάλτης και του παραχώρησε τη θέση του στο ψαλτήρι.

Όταν άρχισε να ψάλλει ελληνικά, αμέσως όλοι γύρισαν έκπληκτοι προς το ψαλτήρι, ενώ ένα μουρμουρητό απλώθηκε προς στιγμή στην εκκλησία και όλοι γύρισαν τα μάτια προς το ψαλτήρι. Μερικοί γέροντες

σκούπιζαν τα δάκρυά τους, ενώ κάποιες γυναίκες γονάτισαν και σταυροκοπιούνταν. Με κόπο κατάφερε να συγκρατήσει τη συγκίνησή του ο Νίκος και να τελειώσει τη λειτουργία. Αμέσως μετά όλοι έσπευσαν να τον γνωρίσουν και να τον καλέσουν σπίτι τους.

Οι μέρες περνούσαν ευχάριστα και Έλληνες και Τούρκοι ερχόντουσαν να τον δουν και να θυμηθούν τα ωραία ξέγνοιαστα παιδικά χρόνια. Ένωθε πολλές φορές σαν παιδί στην αγκαλιά της μητέρας του. Συχνές ήταν οι εκδρομές σε πόλεις και περιοχές γειτονικές της Σελεύκειας. Παντού υπήρχαν σημάδια της παρακμής και της εγκατάλειψης. Τα σπίτια των Ελλήνων που έφυγαν, ή εκατοικούνταν από Τούρκους, ή ήταν μισογκρεμισμένα. Οι αρχαιολογικοί χώροι που επισκέφτηκε μαρτυρούσαν την ελληνικότητα της περιοχής. Παντού μάρμαρα με ελληνικές ή λατινικές επιγραφές. «Ακόμη και τα μάρμαρα θα τους κυνηγούν και θα τους φωνάζουν κλέφτες» συλλογιζόταν ο Νίκος.

Στη Μερσίνα και στη Σελεύκεια γνώρισε πολλούς Έλληνες και Τούρκους. Στη Μερσίνα γνώρισε τον Κωνσταντίνο Νικολαΐδη και το γιο του Αντρέα που κατοικούσαν στην οδό Κκιρουζίτ Χανέ Μαχαλλασί 162. Στη Σελεύκεια τον ψάλτη Κωνσταντινίδη και άλλους που ξέχασε τα επίθετα, καθώς και πολλούς Τούρκους.

Πλησίαζαν όμως οι μέρες του αποχωρισμού και ήδη είχε αποφασίσει από την Τουρκία να επισκεφθεί την αδελφή του στην Αθήνα. Τη μέρα πριν την αναχώρησή του για την Αθήνα γυρνώντας σπίτι, βρήκε τρία φιλικά στην οικογένεια πρόσωπα. Ο ένας ήταν χότζας, ο άλλος δικηγόρος που λεγόταν Μουχετίν Μεγγελί και μια νεαρή δασκάλα που λεγόταν Αϊτέν. Όταν έμαθαν για τις περιπέτειες του Νίκου λυπήθηκαν και συγκινήθηκαν ταυτόχρονα. Τότε ο Νίκος τους ρώτησε:

- Ποιος φταίει για όσα μου συνέβησαν;
- Ο Αλλάχ. Απάντησε ο χότζας.
- Το τυχερό σου. Απάντησε ο δικηγόρος.
- Εμείς Νίκο, εμείς. Απάντησε με αφοπλιστική ειλικρίνεια η δασκάλα.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας πήγε με τη μητέρα του

βόλτα και κάθισαν σ'ένα παγκάκι στην ακρογιαλιά. Ξαφνικά ήχησε η σειρήνα ενός βαποριού που έφευγε. Τα μάτια της μάνας βούρκωσαν και με λυγμούς είπε στο Νίκο.

- Μετά που σας πήρανε, κάθε φορά που έβλεπα καράβι να φεύγει, αναρωτιόμουν αν θα πήγαινε εκεί που είσαστε εσύ και η αδελφή σου. Αντί απάντησης ο Νίκος της είπε τους στίχους:
- Είναι μηδέν τα σύννεφα κάθε καιρού και τόπου, μηροστά στα μαύρα σύννεφα που'χει η ψυχή του ανθρώπου.

Ο Αποχωρισμός

Την επόμενη μέρα ήρθε η ώρα του αποχωρισμού. Ήταν Σάββατο πρωί, όταν κατέβηκε με τη μητέρα του στο σιδηροδρομικό σταθμό της Σελεύκειας για να πάρει το τρένο για την Αθήνα. Η μάνα αγκάλιασε το γιο της και τον κοιτούσε τρυφερά στα μάτια. Εκείνες οι στιγμές ήταν και για τους δυο ιερές. Απόλυτη σιγή. Εκρηκτικά τα συναισθήματα που όμως κρατιόντουσαν κλεισμένα στις καρδιές τους για να τα κρατήσουν δικά τους, μόνο δικά τους, στην αιωνιότητα. Εκείνο το μητρικό βλέμμα, το σφίξιμο της αγκαλιάς και η σιωπή, επιβεβαίωναν στο Νίκο τους φόβους της μάνας, πως δε θα ξανάβλεπε το παιδί της. Ο γιος για να μετριάσει τον πόνο της, τής υποσχέθηκε πως θα την ξανασυναντούσε. Φιλήθηκαν για τελευταία φορά και μπήκε βιαστικά στο τρένο που αργά αργά κύλησε στις ράγες του αποχωρισμού. Η μάνα με δάκρυα στα μάτια κουνούσε συνέχεια το μαντίλι, μέχρι που το τρένο χάθηκε.....

Πέρασε από την Ταρσό, τη Σμύρνη και στις 3 Ιανουαρίου 1955 έφτασε στην Κωνσταντινούπολη. Συνέχισε το ταξίδι και το μεσημέρι της Τρίτης 4 Ιανουαρίου έφτασε στην Αθήνα.

Η αγωνία του ήταν μεγάλη. Δε θυμόταν την αδελφή του, γιατί ήταν νήπιο όταν τους χώρισαν. Όμως αυτή τον περίμενε στο σταθμό με τον άντρα της και αρκετούς συγγενείς, που προσπαθούσαν να τον εντοπίσουν ανάμεσα στους άλλους επιβάτες που πρόβαλλαν

τα κεφάλια τους από τα βαγόνια. Πρώτος ο σύζυγος της αδελφής του ο Αντώνης τον είδε και τον έδειξε στην Μαρία. Αμέσως όλοι έτρεξαν προς το μέρος του φωνάζοντας το όνομά του και ο Νίκος την αναγνώρισε από τη φωτογραφία που είδε στη μητέρα του και όλοι έγιναν μια αγκαλιά.

Στο σπίτι έγινε μεγάλο γλέντι ελληνικό μέχρι τις πρωινές ώρες, που αποκαμωμένοι πια πήγαν για ύπνο.

Τις επόμενες μέρες τα αδέρφια διηγούνταν τις περιπέτειές τους. Για τη Μαρία η ζωή στάθηκε πιο σκληρή μέχρι τη εφηβικά της χρόνια. Και αυτήν την πήραν συγγενείς και την εγκατέλειψαν στο ορφανοτροφείο της Χίου. Εκεί η ζωή ήταν στρατιωτική και το φαγητό λίγο. Έμαθε όμως μοδίστρα και όταν μεγάλωσε λίγο, την έδωσαν σε μια συγγενική οικογένεια. Όμως ο άντρας δεν την ήθελε και αναγκάστηκε να φύγει και να εργαστεί σαν αδελφή νοσοκόμα στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός, αφού δήλωσε ψευδώς ότι ήταν μεγαλύτερης ηλικίας. Στον πόλεμο του 40 υπηρέτησε στο μέτωπο

σαν νοσοκόμα, όπου γνώρισε τον Αντώνη και παντρεύτηκαν. Ευτυχώς η μοίρα της χαμογέλασε, γιατί ο Αντώνης ήταν ένας χρυσός άνθρωπος. Δυστυχώς δεν έκαναν παιδιά και μετά τη συνάντηση με τον αδελφό της, τους στείλαμε την Πίτσα μας, που έμεινε μαζί τους και σήμερα είναι αποκαταστημένη στην Αθήνα.

Στο μεταξύ ο Νίκος γνώρισε και τον Μπάρπα Σταύρο τον αδελφό της μητέρας του, άλλους συγγενείς και τα αξιοθέατα της Αθήνας και είκοσι μέρες μετά την άφιξή του στην Αθήνα επέστρεψε στην Κύπρο.

Δεν πρόλαβαν να ανταλλάξουν μια δυο επιστολές και την 1η Απριλίου 1955 ξέσπασε ο αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α. Ούτε γράμματα πήγαιναν στην Τουρκία, ούτε έρχονταν. Μόνο με την αδελφή του συνέχισε να έχει επαφές ο Νίκος. Φαίνεται ότι η μάνα προαισθανόταν τα γεγονότα που θα ακολουθούσαν, και γι' αυτό στα μάτια της τη στιγμή του αποχωρισμού, ο Νίκος είδε τη θλίψη ότι δε θα τον ξανάβλεπε. Και πράγματι μέχρι το 2003 που πέθανε ούτε είδε, ούτε άκουσε τίποτε για τη μάνα του.

*Καθαρή Δευτέρα στη πλατεία της εκκλησίας του Τιμίου Σταυρού στα Λεύκαρα πριν 50 χρόνια.
Από το φωτογραφικό αρχείο του Νίκου Χατζηγεωργίου (Ξυδικιά)*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ

Αχιλλέα Ιωάννου

Ένα μέρος για να προκόψει και ν' αναπτυχθεί πρέπει να αναγνωρίζεις, να εκτιμάς και να τιμάς τις εξέχουσες φυσιογνωμίες που κατάγονται απ' αυτό τον τόπο. Τα Λεύκαρα είναι γενέτειρα πολλών εξεχουσών προσωπικοτήτων που κόσμησαν ή και κοσμούν με το έργο τους τον τόπο από τον οποίο προέρχονται. Μια ξεχωριστή μορφή – που δυστυχώς είναι άγνωστη στους περισσότερους Λευκαρίτες – είναι ο Νικόλαος Σαρίπολος.

Γεννήθηκε στη Λάρνακα το 1817, από πατέρα το μεγαλέμπορο Ιωάννη Μ. Σαρίπολο από τα Λεύκαρα και μητέρα την Τσικκινέτα (Χρυσίδα) Ιωάννη Πελεντρίδη, της οποίας η μητέρα Μαρουδιά ήταν κόρη του Χατζηνικολάκη Φραγκούδη που προερχόταν από παλιά γνωστή οικογένεια της Λεμεσού. Με την έκρηξη της Ελληνικής επανάστασης το 1821, ο πατέρας καταδιωγμένος από τους Τούρκους, διέφυγε στην Τεργέστη όπου εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του.

«Ο νεαρός Νικόλαος είχε αρχικά οικοδιδάσκαλον τον επίσης Κύπριον φυγάδα Γ. Οικονομίδα ενώ κατόπιν εμαθήτευσεν εις Τεργεσταίαν Σχολήν. Μετά την δοθείσαν αμνηστειάν (1830) επέστρεψεν εις Κύπρον, όπου εγένετο μαθητής του διδασκάλου Δ. Θεμιστοκλή εις Λάρνακα. Το 1837 απήλθεν εις Παρισίους όπως σπουδάση ιατρικόν, αλλά μετά τον θάνατον του πατρός του και τη προτροπή του πρέσβευς της Ελλάδος Ι. Κωλέττη, μετενεγράφη εις νομικόν (1840) αναγορευθείς διδάκτωρ (1844). Προσκληθείς υπό του Κωλέττη, κατήλθεν εις Ελλάδα και κατ' αρχάς προσελήφθη ως γραμματεύς του, έπειτα (Οκτώβριος 1846) διωρίσθη έκτακτος καθηγητής του συνταγματικού δικαίου εις το Πανεπιστήμιον Αθηνών, τον δε Δεκέμβριον του ίδιου έτους έγινε καθηγητής, όχι μόνο του συνταγματικού αλλά και του διεθνούς δικαίου εις το Πανεπιστήμιον Αθηνών. Παυθείς το 1852 επεδόθη εις την δικηγορίαν, όπου διέπρεψε. Το 1854 του προετάθη διορισμός γενικού γραμματέως του Υπουργείου Εσωτερικών, αλλά ηρνήθη, δεχθείς θέσιν νομικού συμβούλου εις το ίδιον υπουργείον. Παρέμεινε έως το 1860, ότε και

πάλιν επαύθη. Κατά την μεταπολίτευσιν (1862) επαναδιωρίσθη εις το Πανεπιστήμιον ως τακτικός καθηγητής συνταγματικού δικαίου και εδίδαξε πλην τούτου, ποινικόν και διεθνές δίκαιον μέχρι του 1875»

Πήρε μέρος στην Β' εν Αθήναις Εθνική Συνέλευση (1862-1864) ως πληρεξούσιος του Πανεπιστημίου και των ελληνικών παροικιών. Το διάστημα αυτό εργάστηκε για τη σύνταξη του τελικού σχεδίου του Συντάγματος του οποίου ήταν και εισηγητής. Για τη συνολική του προσφορά στη νομική επιστήμη διετέλεσε αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας των Παρισίων και της Βασιλικής Ακαδημίας του Βελγίου.

Παντρεύτηκε το 1847 και απέκτησε εννέα παιδιά. Το συγγραφικό του έργο ήταν πλούσιο και πολυσχιδές. Μετά το θάνατο του (1887) εκδόθηκαν από τη σύζυγό του τα «Αυτοβιογραφικά Απομνημονεύματα » το 1891. Στη Νομική Αθηνών υπάρχει αμφιθέατρο με το όνομά του. Σε πόλεις της Ελλάδας και της Κύπρου πολλοί δρόμοι φέρουν το όνομά του.

Υπάρχει όμως και δεύτερος Νικόλαος Σαρίπολος, γιος του προηγούμενου (1876) νομοδιδάσκαλος, καθηγητής πανεπιστημίου. Σπούδασε στο Παρίσι, την Αϊδελβέργη, τη Βόννη και το Μόναχο. Το 1899 εξελέγη υφηγητής του συνταγματικού δικαίου και το 1910 καθηγητής στο πανεπιστήμιο Αθηνών. Θεωρείται ο θεμελιωτής του συνταγματικού δικαίου στην Ελλάδα, ενώ τα έργα του κατατάσσονται στα κορυφαία της ελληνικής αλλά και της ξένης νομικής επιστήμης. Πέθανε το 1944.

Είναι δυο μεγάλες μορφές με το ίδιο ονοματεπώνυμο που συνέβαλαν ουσιαστικά στη βελτίωση του δικαίου και την αναβάθμιση της νομικής επιστήμης. Πολλοί νομίζουν πως ήταν ένας και αγνοούν την ύπαρξη του πατέρα και γιου που υπηρέτησαν μάλιστα τον ίδιο τομέα. Εισηγούμαι συμπερασματικά να τιμήσουμε τις δυο αυτές μορφές δίνοντας το όνομα τους στο Συνεδριακό Κέντρο ή σε μια αίθουσα του ή σε κάποιο δρόμο του δήμου μας.

Λεύκαρα | Οργανωμένα Σύνοδα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Μέσα στα πλαίσια της παγκόσμιας εβδομάδας μουσείων οργανώθηκε και φέτος στις 16 Μαΐου 2014 μουσική βραδιά στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης Λευκάρων από τον Π.Ο.Λ. Έπαιξαν οι μουσικοί Φίλιππος Δημητρίου και Γιώργος Κουτσόφτας προσφέροντας μια ωραία βραδιά στους παρευρισκόμενους. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η εκδήλωση ήταν πετυχημένη

Θεατρικό εργαστήρι στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης των Λευκάρων

Στις 20 Μαΐου μέσα στα πλαίσια της εβδομάδας μουσείων τα παιδιά του δημοτικού σχολείου Λευκάρων είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν σε θεατρικό εργαστήρι στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης με τον ηθοποιό και σκηνοθέτη κ. Αντρέα Μελέκη. Τα παιδιά χάρηκαν τη συμμετοχή τους παίζοντας διάφορα θεατρικά παιχνίδια. Ευχαριστίες οφείλουμε στον κ. Αντρέα Μελέκη ο οποίος αφιλοκερώς πρόσφερε τις υπηρεσίες του.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΕΝΤΗΤΡΙΩΝ

Στις 31 Μαρτίου 2014 ο νεοσύστατος Σύνδεσμος Κεντητριών πραγματοποίησε πολιτιστική και ψυχαγωγική εκδρομή στη Λευκωσία. Η συμμετοχή των κεντητριών στην εκδρομή ήταν αθρόα και έδωσε την ευκαιρία της περαιτέρω σύσφιξης των μεταξύ τους σχέσεων.

Βασικός σταθμός της εκδρομής ήταν η επίσκεψη στο κέντρο χειροτεχνίας και ειδικά στο τμήμα του λευκαρίτικου κεντήματος. Εκεί οι κεντήτριες είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν τις γνώσεις και εμπειρίες τους με τις κεντήτριες του κέντρου και να παρακολουθήσουν τις μαθητευόμενες στην εκμάθηση του κεντήματος. Με καμάρι τους εξετέθη έργο καμωμένο από Λευκαρίτισσα, κέντημα ψηλής αισθητικής ένα τραπεζομάντηλο τέλεια κατασκευασμένο με εντυπωσιακή ποικιλία μοτίβων και σχεδίων μοναδικών και ιδιαίτερων. Η καλλιέργεια του λευκαρίτικου, η εκμάθηση του από νέες κοπέλες και η εμπορία του κεντήματος δείχνει πόσο εκτιμάται η τέχνη του λευκαρίτικου παγκύπρια και διεθνώς.

Εδώ επαναφέρεται η εισήγηση του δημάρχου για μεταφορά του κέντρου, στο φυσικό του χώρο στα Λεύκαρα, μετά και την ολοκλήρωση του οικήματος που βρίσκεται στο τελικό του στάδιο. Εκεί θα διδάσκεται η τέχνη από αυθεντικές λευκαρίτισσες κεντήτριες.

Στη συνέχεια οι λευκαρίτισσες είχαν την ευκαιρία να ξεναγηθούν σε άλλες μορφές χειροτεχνίας. Παρακολούθησαν τον τεχνίτη που δίνει φόρμα και σχήμα στον πηλό στο εργαστήριο αγγειοπλαστικής – κεραμικής.

Στο εργαστήριο ψαθοπλεκτικής είδαν να κατασκευάζονται από επιδέξια χέρια καλάθια, πανέρια και τσέστσι με διάφορα σχέδια και χρωματισμούς.

Στο τέλος της ξενάγησης οι εκδρομείς απόλαυσαν τον καφέ τους στην εσωτερική αυλή και αγόρασαν διάφορα χειροτεχνήματα.

Επόμενος σταθμός ήταν η επίσκεψη στο Βυζαντινό Μουσείο. Εκεί τους έγινε ξενάγηση από ειδικό ξεναγό στα ψηφιδωτά και θαύμασαν τα επαναπατρισθέντα ψηφιδωτά της Κανακαριάς.

Η εκδρομή ολοκληρώθηκε με περιήγηση στην παλιά Λευκωσία και γεύμα στη λαϊκή γειτονιά. Η εκδρομή ήταν καθόλα επιτυχής και αναμένουμε να υπάρξουν και άλλες.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ CYS ΤΕ 21 ΓΙΑ ΤΟ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Η πρώτη συνάντηση της Εθνικής Τεχνικής Επιτροπής για το λευκαρίτικο κέντημα έγινε στα γραφεία του Κυπριακού Οργανισμού Τυποποίησης στις 6/5/2014.

Μετά τις απαραίτητες συστάσεις ανάμεσα στους παρευρισκόμενους, ο διευθυντής τυποποίησης κ. Καμμάς καλωσόρισε τα μέλη της επιτροπής και εξήρε τη σημασία του έργου που έχει να επιτελέσει..

Ακολούθως τα μέλη εξέλεξαν ομόφωνα, βάσει του οδηγού λειτουργίας των Τεχνικών Οργάνων Τυποποίησης, τη Δρ. Άγγελα Κονναρή (Πανεπιστήμιο Κύπρου Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας) ως πρόεδρο της επιτροπής, καθώς και το δημοτικό γραμματέα του Δήμου Λευκάρων κ. Χριστόδουλο Χατζηαδάμου ως αντιπρόεδρο.

Επίσης αποφασίστηκε η σύσταση ομάδας εργασίας, η οποία θα αναλάβει τη συγγραφή του προτύπου, τίτλος του οποίου θα είναι «ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ (ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟ)»

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Φρόσω Ηγουμενίδου: Τμήμα αρχαιοτήτων
Αντρούλλα Χατζηγιασεμή: Συγγραφέας βιβλίου για λευκαρίτικο κέντημα

Αγνή Παπαευσταθίου: Υπηρεσία κυπριακής χειροτεχνίας

Δέσποινα Ευθυμίου: Σύνδεσμος καταναλωτών

Μαργαρίτα Κολά: Σύνδεσμος κεντητριών

Μάρω Ρούβη: Σύνδεσμος κεντητριών

Ευδοκία Σταυρή: Σύνδεσμος κεντητριών

Έγινε στις 6 Ιουνίου στα γραφεία του Δήμου Λευκάρων, η πρώτη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας για την τυποποίηση του λευκαρίτικου κεντήματος. Στόχος της ομάδας εργασίας είναι η υλοποίηση της τυποποίησης του λευκαρίτικου κεντήματος εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Ακολούθησε γεύμα στο Τουριστικό Περίπτερο, όπου οι φιλοξενούμενοί μας απόλαυσαν το λευκαρίτικο τταβά. Η επόμενη συνεδρίαση θα γίνει στις 9 Ιουλίου στα γραφεία τυποποίησης στη Λευκωσία

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΛΕΥΚΑΡΙΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ

Ο Σύνδεσμος προβολής και παραγωγής λευκαρίτικου κεντήματος, μετά από πρόσκληση της κ.Αντιγόνης Πολυνείκη (Κυπριακή Εθνική Επιτροπή UNESCO), παρουσίασε έκθεση λευκαρίτικων κεντημάτων και την τεχνική του κεντήματος κατά τη διάρκεια της όγδοης συνάντησης εμπειρογνομόνων για την ύλη πολιτιστική κληρονομιά της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Η συνάντηση έγινε στο ξενοδοχείο Crowne Plaza στη Λεμεσό στις 15-16 Μαΐου 2014.

Τα μέλη του συνδέσμου παρουσίασαν αξιόλογα δείγματα λευκαρίτικου κεντήματος και επεξήγησαν την τεχνική της κατασκευής του στους παρευρισκόμενους.

Ακολούθησε δεξίωση κατά την οποία όλοι οι συμμετέχοντες εκθείασαν με τα καλύτερα λόγια το λευκαρίτικο κέντημα και έδωσαν την υπόσχεση ότι θα προωθήσουν ο καθένας με τον τρόπο του αυτή τη μοναδική τέχνη.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΩ ΛΕΥΚΑΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΜΑΪΟ 2014

Π/Χριστομάριος Παπαγεωργίου, Κατηχητής

- Τη Δευτέρα 20 Ιανουαρίου, το κατηχητικό σχολείο σε συνεργασία με τον κύκλο Αγίας Γραφής διοργάνωσε εκδήλωση με ομιλητή τον αείμνηστο υπουργό άμυνας κ. Τάσο Μπτσόπουλο με θέμα « Οι Τρεις Ιεράρχες, ο λόγος τους και η προβολή τους στο σήμερα». Ακολούθησε το καθιερωμένο κόψιμο της βασιλόπιτας.
- Την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου, το κατηχητικό συμμετείχε στον κοινό εκκλησιασμό των κατηχητικών σχολείων της Μητρόπολης Τριμυθούντος που τελέστηκε στο Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Ευαγγελιστρίας Ιδαλίου προϊσταμένου του Μητροπολίτη Τριμυθούντος κ.κ. Βαρνάβα. Ακολούθως το κατηχητικό συμμετείχε στα παιχνίδια στο Λύκειο Ιδαλίου.
- Την Παρασκευή 31 Ιανουαρίου έγινε ομιλία από το θεολόγο κ. Αντώνιο Καλλονά με θέμα « Η Υπαπαντή του Κυρίου»
- Τη Δευτέρα 17 Φεβρουαρίου ο κ. Σταύρος Φωτίου καθηγητής του πανεπιστημίου Κύπρου ανέπτυξε το θέμα « Ο Θεός σήμερα»
- Το Σάββατο 22 Φεβρουαρίου επισκέφτηκαν το κατη-

χητικό σχολείο οι ηθοποιοί Σοφοκλής Κασκαούνιας και Ιάκωβος Χατζηβασιλνς.

- Την Πέμπτη 23 Μαρτίου έγινε ομιλία με θέμα « Η διαπαιδαγώγηση των τέκνων μέσα στη χριστιανική οικογένεια» με ομιλητή τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Τριμυθούντος κ.κ. Βαρνάβα.
- Το Σάββατο του Αγίου Λαζάρου 12 Απριλίου τα παιδιά του κατηχητικού μετά τη Θεία λειτουργία παρουσίασαν την αναπαράσταση της ανάστασης του Αγίου Λαζάρου.
- Την Τετάρτη της Διακαινησίμου 23 Απριλίου διοργανώθηκε εκδήλωση με θέμα «Στα μονοπάτια της παράδοσης» υπό την αιγίδα του υπουργού άμυνας κ. Χριστόφορου Φωκαΐδη. Το πρόγραμμα περιλάμβανε θεατρικά, ψαλμούς, κυπριακά και νησιώτικα τραγούδια με τον καλλιτέχνη Μάριο Χαραλάμπους και συνοδεία οργάνων, κυπριακού χορού με το χορευτικό συγκρότημα Καροτσέρης, πάλιωμα Τσιαττιστών με τους λαϊκούς ποιητές Φώτη Ακαθιώτη και Αρτέμη Κκαϊλή. Ακολούθησαν τα εγκαίνια έκθεσης του φωτογραφικού ομίλου του κατηχητικού σχολείου. Η όλη εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στον αείμνηστο υπουργό άμυνας κ. Τάσο Μπτσόπουλο.

- Τα παιδιά του φωτογραφικού ομίλου την Παρασκευή 2 Μαΐου συναντήθηκαν με το διευθυντή του Γυμνασίου – Λυκείου Λευκάρων κ. Αλέξη Ντίσκο και του παρέδωσαν το ποσό των €215 για τους άπορους μαθητές. Την ίδια ημέρα τα παιδιά επισκέφτηκαν τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κτίου κ.κ. Χρυσόστομο πρόεδρο του Παγκυπρίου Συνδέσμου για την καταπολέμηση της μίστιγας της πείνας όπου του παρέδωσαν το ποσό των €215 για το σύνδεσμο.

- Την Κυριακή 18 Μαΐου επισκέφτηκαν το κατηχητικό σχολείο η γνωστή παρουσιάστρια του MEGA Χριστιάνα Αριστοτέλους και την Παρασκευή 23 Μαΐου ο τερματοφύλακας του ΑΠΟΕΛ Διονύσης Χιώτης. Μίλησαν και έβγαλαν φωτογραφίες με τα παιδιά.

ΤΟ ΞΩΚΛΗΣΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Το ξωκλήσι αυτό ανήκει στην εκκλησία του ιερού ναού του Τιμίου Σταυρού Λευκάρων και βρίσκεται πλησίον της κοινότητας Δελικήπου στη θέση Ανεμόμυλος σε λεκανοπέδιο νότια του λόφου Πετροβούναρος δίπλα από στρατόπεδο της Εθνικής Φρουράς.

Ανάγεται, κατά τους ειδικούς του τμήματος αρχαιοτήτων, στα μέσα του 12ου αιώνα σε ότι αφορά την αρχική φάση οικοδόμησής του, ενώ το υλικό από τη δεύτερη φάση χρήσης του ναού χρονολογείται στον 13ο-14ο αιώνα.

Ο ναός αυτός σε συνδυασμό με το βυζαντινό κάστρο στη θέση Καστρί που δεσπόζει της περιοχής επιβεβαιώνει τη συνάρτηση της εξάπλωσης των μικρών αυτών βυζαντινών ναών με το στρατηγικό οχυρωματικό πρόγραμμα των Κομνηνών στο νησί.

Λόγω της σπουδαιότητός του ναού, αποφασίστηκε η κήρυξή του σε αρχαίο μνημείο και η προώθησή του σε πρόγραμμα στερέωσης και αποκατάστασής του. Το πρόγραμμα αυτό έχει ήδη ολοκληρωθεί με τη φροντίδα του Τμήματος Αρχαιοτήτων, τη συνδρομή της εκκλησιαστικής επιτροπής Τιμίου Σταυρού Λευκάρων και της Ιεράς Μητρόπολης Τριμυθούντος, η οποία επιτρέπει τη λειτουργία του ως λατρευτικού χώρου.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ BRIDGE CLUB ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Στο ετήσιο Παγκύπριο Διεθνές Φεστιβάλ Bridge που έγινε στα τέλη Απριλίου στη Λάρνακα, το σωματείο μας είχε μαζική συμμετοχή με πολυμελή αντιπροσωπεία σε σύγκριση με τα πολυπληθέστερα σωματεία της Λεμεσού και της Λευκωσίας.

Από το σωματείο μας έλαβαν μέρος οι Α. Κωμοδρόμος, Ι. Ρούβης, Μ. Ρούβης, Θ. Ρούβης, Σ. Ξενοφώντος, Δ. Σάββας, Α. Σάββα, Μ. Μιλητός, Γ. Κωλέττης και Μ. Θεοδότου Ραουνά. Παρόλο ότι στον αγώνα συμμετείχαν ξένοι αθλητές διεθνούς εμβέλειας, όπως ο Πολωνός Μαρτένς αλλά και διακεκριμένοι Κύπριοι παίκτες, οι Λευκαρίτες αθλητές είχαν σημαντικές επιτυχίες.

Στους αγώνες ζευγών κατετάγησαν:

8η θέση ο Γ. Κωλέττης

14η θέση οι Ι. Ρούβης – Μ. Ρούβης

16η θέση οι Α. Κωμοδρόμος – Θ. Ρούβης

Στους αγώνες ομάδων (4 κάθε ομάδα):

3η θέση ο Γ. Κωλέττης, που συμμετέχει στην Εθνική ομάδα, με αθλητές από Λευκωσία και Λεμεσό.

5η θέση Α. Κωμοδρόμος – Θ. Ρούβης

Στις 14 και 21 Ιουνίου 2014 διεξήχθη στο οίκημα του σωματείου Bridge Λευκωσίας το διασωματειακό πρωτάθλημα Ομάδων 2014.

Στο διαγωνισμό, στον οποίο, συμμετείχαν τα σωματεία Λευκωσίας, Λεμεσού, Λάρνακας και Λευκάρων, η ομάδα των Λευκάρων, αποτελούμενη από τα ζεύγη Ιάκωβος Ρούβης – Δημήτρης Σάββα και Θέμης Ρούβης – Γιώργος Κωλέττης, κατέλαβε την πρώτη θέση.

Η ομάδα μας για την πιο πάνω επιτυχία δέχτηκε τα συγχαρητήρια της Κυπριακής Ομοσπονδίας Bridge.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΕΙΟΥ ΛΕΥΚΑΡΩΝ

Κυπρούλα Σεργίου, ΒΔ - Φιλόλογος

Την τελευταία ημέρα πριν τις διακοπές του Πάσχα έγινε η ημέρα δημιουργικότητας κατά την οποία οι διάφορες ειδικότητες των καθηγητών μαζί με ομάδα μαθητών τους παρουσίασαν το πρόγραμμά τους στους υπόλοιπους μαθητές του σχολείου. Παρουσιάσεις έγιναν στα μαθήματα της Φυσικής, της Βιολογίας, των Αρχαίων Ελληνικών, των Θρησκευτικών, του Σχεδιασμού και Τεχνολογίας, της Μουσικής, των Αγγλικών, των Γαλλικών, της Πληροφορικής, της Χημείας, της Οικιακής Οικονομίας και των Μαθηματικών.

Το σχολείο, όμως, δεν προσφέρει μόνο πνευματική καλλιέργεια, αλλά και σωματική άσκηση. «Nous υγιής εν σώματι υγιεί», όπως έλεγαν και οι αρχαίοι μας πρόγονοι. Έτσι και στον τομέα των αθλητικών δραστηριοτήτων είχαμε αρκετές επιτυχίες, όπως η ομάδα πετόσφαιρας αρρένων γυμνασίου, η οποία κατέλαβε τη 2η θέση στο Περιφερειακό Πρωτάθλημα πετοσφαίρισης Λάρνακας, καθώς επίσης αρκετές επιτυχίες είχαμε και στους Επαρχιακούς Αγώνες στίβου τόσο για τους αθλητές του Γυμνασίου, όσο και για τους αθλητές του Λυκείου.

Ευελπιστούμε ότι και στα επόμενα χρόνια οι μαθητές μας θα συνεχίσουν να δημιουργούν και να συμμετέχουν στις διάφορες εκδηλώσεις με τον ίδιο ενθουσιασμό.

Νηπιαγωγείο Λευκάρων 1953 με τη νηπιαγωγό Γαλάτεια. Το νηπιαγωγείο στεγαζόταν στο κτήριο δίπλα στην εκκλησία το οποίο κατεδαφίστηκε. Στη φωτογραφία εικονίζονται μόνο οι μαθήτριες. Τις αναγνωρίζετε;

Οι μαθητές και μαθήτριες του Δημοτικού σχολείου Λευκάρων σχολικής χρονιάς 1962 – 63. Διευθυντής ο Ε. Λεβέντης και δάσκαλοι οι Σάββας Μαρδαπίττας, κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης, κα. Άννα Ποχάνη, κ. Νίκος Νικολαΐδης και κ. Ανδρέας Νικολάου. Τη χρονιά εκείνη φοιτούσαν στο Δημοτικό σχολείο 210 περίπου μαθητές όλοι από τα Λεύκαρα! Ποιοι είναι;

Συγκεντρώνει ο εφημέριος του ιερού ναού Τιμίου Σταυρού Λευκάρων
πάτερ Χριστομάριος Παπαγεωργίου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Σάββας Ανδρέου από τον Άγιο Αβρόσιο Κερύνειας και η Βασούλα Ανδρέου από τον Κάτω Δρυ κάτοικοι Λευκάρων απέκτησαν στις 09 Μαρτίου 2014 κοριτσάκι.

Ο Ανδρέας Ψαράς από την Ορμήδεια και η Χρυστάλλα Λουκά από τα Λεύκαρα απέκτησαν στις 13 Μαρτίου 2014 αγοράκι.

Αυτοί που έφυγαν:

Δάφνη Παπανικολάου
86 ετών στις 19/01/2014

Δέσποινα Πολή
92 ετών στις 12/03/2014

Ανδρέας Πέτρου
85 ετών στις 17/04/2014

Ανδρέας Ιωαννίδης
84 ετών στις 30/04/2014

Σταυρούλα Παναγιώτου
52 ετών στις 21/06/2014

Λευκή Μηνά
84 ετών 28/6/2014

ΓΑΜΟΙ:

26/04/2014 Ο Μιχάλης Λάμπρου από τα Λεύκαρα και η Γαβριέλα Χρυσοστόμου από τη Λευκωσία.

10/05/2014 Ο Κώστας Στατιώτης από τα Λεύκαρα και η Αντρούλα Φωτίου από τη Λάρνακα.

17/05/2014 Ο Μάριος Ανδρέου από τα Πάνω Λεύκαρα και η Κωνσταντίνα Μυλωνά από την Κοκκινότριμιθιά.

22/05/2014 Ο Πέτρος Ανδρονίκου από τα Πάνω Λεύκαρα και η Τατιάνα Τσιγάνκοβα από την Ουκρανία.

24/05/2014 Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου από το Ζύγι και η Ελένη Παπαθεοδώρου από τα Πάνω Λεύκαρα.

01/06/2014 Ο Γιώργος Κοσμά από τα Πάνω Λεύκαρα και η Χρύσω Γεωργίου από τη Δερύνηια.

21/06/2014 Ο Ιωάννης Ιωάννου από τα Πάνω Λεύκαρα και η Χριστίνα Χατζηκυπρή από τη Σκαρίνου

28/6/2014 Ο Μάριος Αντωνίου από την Αμμόχωστο και η Στέλλα Βασιλείου από τα Πάνω Λεύκαρα

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Η Μαρίνα Κωλέττη βάπτισε στις 11/05/2014 το αγοράκι του ζεύγους Λοΐζου και Μαρίας Λοΐζου και το ονόμασε Μιχάλη.

Ο Άδωνης Παναγίδης βάπτισε στις 18/05/2014 το κοριτσάκι του ζεύγους Ευθύμιου Αντωνιάδη και Αλεξίας Παναγίδου και το ονόμασε Στέφανη.

Ο Αδάμος Χατζηαδάμου βάπτισε στις 14/06/2014 το αγοράκι του ζεύγους Δημοσθένη και Ελένης Μιχαήλ και το ονόμασε Γιώργο.

Ο Μαρίνος Πέτσα βάπτισε στις 21/06/2014 το κοριτσάκι του ζεύγους Νικόλα και Ελένης Νικολάου και το ονόμασε Ευανθία.

Μέσ' τα Λεύκαρα

Πωρνόμ, μεσάνυκτα, χαράματα του φου
εν η χαρά σου να την καμαρώννεις
σσιυφτήμ πασ' το πλουμίν της τηλ Λευκαριτούν
σκληβώννεται, δουλειάν εν τσ' στομώννεις.

Δουλεύκει, μάσιεται, έννεσει να σταθή
πασ' το πλουμίν, ο νους της τζι' ανανούς της
όσα τζι' αμ πκιάση να σαστή να προιτζηθή,
τζι' υπόληψιν να δώση στους γονιούς της

Τζισί το χωρκόν της εξ αιτίας της τωρά
να βκάλη μεσ' τον κόσμον τόσον νάμιν
έναχ χωρκόν που βασιλεύκει μια χαρά,
χωρκόν που με τα ξένα 'σσει να κάμη
Χαρά σου μεσ' τα Λεύκαρα να παρπατής
Που τόνα σπίτι στάλλον να διαλλάσπς,
τζι' αμέτρητες κοπέλλες τόσες να θωρήσ
πασ' το πλουμίν να μάχουνται, τρομάσσεις.

Κοπέλλες δουλευτάρισσες της προκοπής
που κάμαν το χωρκόν τους με το νάμιν.
Έναχ χωρκόν που ίσσια ναν' τίποτ' εν να πής
ελ Λεύκαρα! Κωμόπολις μέαλη.

Βάσος Χρ. Γερμασοίτης
Μάρτης 1939

Τα Λεύκαρα, ένα παραδοσιακό χωριό, βρίσκονται στη νοτιοδυτική πλευρά του Τροόδους. Απέχουν ίση απόσταση, 45 Km, από την πρωτεύουσα Λευκωσία και τη Λεμεσό και 30 Km από το αεροδρόμιο Λάρνακας.

Είναι παγκοσμίως γνωστά για τα χειροποίητα κεντήματα και την τέχνη της αργυροχοΐας που ανθεί στο χωριό.

Ο επισκέπτης μπορεί να δει τις γυναίκες των Λευκάρων να κεντούν τα περίφημα κεντήματα στα πλακόστρωτα στενά δρομάκια και στις εσωτερικές αυλές των σπιτιών. Μπορεί να προμηθευτεί κεντήματα και ασημικά από τα πολλά καταστήματα που υπάρχουν στο χωριό.

Οι ταβέρνες και τα εστιατόρια σερβίρουν παραδοσιακά φαγητά, όπως το Λευκαρίτικο τταβά που μαγειρεύεται μόνο στα Λεύκαρα.

Το πιο ενδιαφέρον μνημείο παραδοσιακής αρχιτεκτονικής είναι η εκκλησία του Τιμίου Σταυρού, κτίσμα του 14 ου αιώνα, μια από τις τρεις εκκλησίες στην Κύπρο που σύμφωνα με την παράδοση φυλάγεται μέρος του Τιμίου Σταυρού.

Η αρχιτεκτονική των Λευκάρων είναι μοναδική. Τα γραφικά σπίτια είναι κτισμένα με την πέτρα της περιοχής και βρίσκονται σε αρμονία με το τοπίο.